

Bedrijfsgegevens

Familie Van den Manacker
 Bant
 3 vennoten
 66 hectare grond
 Pootaardappelen, zaaiuien, witlof,
 suikerbieten en tarwe

Tekst en beeld: Ellen van den Manacker

“De gemeente deed ons een voorstel: verkopen of doorboeren met compensatieland”

Onderhandelingen met de gemeente Noordoostpolder over een waterbergingsgebied op hun kavel maakte het voor de familie Van den Manacker mogelijk om uit te breiden in areaal. Deze uitbreiding gaf Paul van den Manacker (30) de mogelijkheid om gelijk na zijn studie Tuin- en akkerbouw op het ouderlijk bedrijf aan de slag te gaan. Samen met zijn ouders Jos (60) en Sjoerdje (60) teelt hij in het Flevolandse Bant op 66 hectare pootaardappelen, zaaiuien, witlof, suikerbieten en tarwe.

Pionier

Jos: “Mijn vader is als pionier uit Zeeuws-Vlaanderen naar de polder gekomen. Hij kreeg een pachtbedrijf toegewezen in Bant met 29 hectare. In 1978 heb ik het bedrijf van mijn vader overgenomen. We teelden destijds pootaardappelen, zaaiuien, tarwe en suikerbieten en hielden tien meststieren. De stieren waren niet mijn ding. Die heb ik vrij snel na de overname weggedaan.”

Waterbergingsgebied

Jos: “In 2006 kwam de gemeente met plannen voor de Wellerwaard, een waterbergingsgebied. Een deel van dit natuurgebied was ingetekend op onze kavel en kavels van onze burens. De gemeente deed ons een voorstel: verkopen of doorboeren met compensatieland. Mijn passie ligt bij het akkerbouwbedrijf en Paul stond klaar als opvolger. De keus was snel gemaakt.”

Paul: “Door de plannen van de gemeente werden wij gecompenseerd met het pachtbedrijf van onze burens. Daarnaast konden we, los van de onderhandelingen met de gemeente, samen met een collega een liberale pachtkavel pachten voor vijf jaar. We schaalden op naar 80 hectare. Dat bood mij de kans om na mijn studie gelijk thuis aan het werk te gaan.”

Jos: “In 2010 hebben we ook de boerderij en het erf van onze buurman aangekocht. Door de veranderingen was het land dat om zijn erf al in ons beheer. Met deze koop hebben we extra bewaar ruimte en hoeven we geen rekening te houden met overlast voor de bewoners in drukke tijden.”

Het bedrijf

Paul: “In 2010 ben ik in maatschap getreden met mijn ouders. De bedoeling is om aankomende jaren in maatschap te blijven, zodat ik vermogen kan opbouwen.”

Jos: “Ik hoop nog minimaal zeven jaar actief mee te draaien op het bedrijf.”

Paul: “De liberale pachtkavel is vorig jaar per inschrijving naar een hogereieder gegaan. Op dit moment telen we op 66 hectare pootaardappelen, zaaiuien, witlof, suikerbieten en tarwe.”

Jos: “Daarnaast doen we werk voor derden. Zo sorteren we in de wintermaanden pootgoed, verhuren we ruimte in onze koelcellen en doen we in beperkte mate loonwerk.”

Paul: “In de toekomst wil ik de teelt van pootaardappelen uitbreiden. Het verwerven van grond in Flevoland voor een rendabele prijs is echter een moeilijke zaak. Er is op dit moment geen aanbod in grond. Verhuren levert meer op dan verkopen. Ik verwacht dat de grondmarkt weer aantrekt als de rente stijgt.”

In eigen beheer

Jos: “Alle werkzaamheden op het bedrijf

Paul van den Manacker
Bant
30 jaar
Lid van AJK
Noordoostpolder

“Het verwerven van grond in Flevoland voor een rendabele prijs is een moeilijke zaak”

doen wij in eigen beheer. Samen met collega's hebben wij in het verleden zaai- en oogstmachines aangeschaft. Door samen te werken hebben we altijd genoeg arbeid en machines. Zo kunnen we het moment van oogsten zelf bepalen.”

Paul: “We doen al het onderhoud ook zelf. Ik vind het leuk om te werken aan onderhoud, ontwikkeling en constructie. Na mijn studie heb ik cursussen besturingstechniek en elektrotechniek gevolgd. De kennis van deze cursussen komt bij de machines van tegenwoordig goed van pas. Op die machines kan ik inloggen met mijn laptop om te zien waar de storingen zitten.”

Jos: “Ik ben niet meegegroeid in de elektrotechniek. Daarom houd ik mij bezig met onderhoud en werkzaamheden die niet computergestuurd werken. Ik ben bijvoorbeeld

meer gericht op de teelt. Daarin heb ik veel ervaring, Paul heeft moderne kennis. We vullen elkaar goed aan.”

Eigen bedrijf

Paul: “Naast de maatschap heb ik ook een eigen bedrijf. Hierin doe ik werk voor derden, zoals het ontwikkelen van besturingskasten. Aankomend jaar ga ik vanuit mijn eigen bedrijf 600 zonnepanelen exploiteren op onze schuur. Als ik deze investering vanuit de maatschap zou doen, dan moet ik nog meer vermogen opbouwen om het bedrijf over te nemen. Daarnaast kan ik met mijn eigen bedrijf de loze uren op het akkerbouwbedrijf invullen.”

Bemesting

Jos: “In het voorjaar stellen we samen met onze adviseur een bemestingsplan op. In het

bemestingsplan staat per gewas en ras de behoefte aan mineralen.”

Paul: “Wij maken geen gebruik van rundveemest. Het is een hele mooie meststof, maar het is voor ons niet aantrekkelijk omdat het vanwege wetgeving voor 1 september op het land moet liggen. Dat halen wij niet met de oogst.”

Jos: “We rijden geen drijfmest uit in het voorjaar omdat het niet goed is voor de bodemverdichting. Na het ploegen willen we niet meer met zware machines over het land heen. Dat zien we in het groeiseizoen terug.”

Paul: “Vanwege de regelgeving zijn we overstapt op compost. We rijden de compost zelf uit. Doordat we dit in eigen beheer doen, kunnen we het uitrijden op een voor ons geschikt moment en zijn we niet afhankelijk van de loonwerker.”

Jos: “Wij zijn bereid om het gesprek met veehouders aan te gaan over een eventuele samenwerking. Dan moet er wel een win-winsituatie zijn, bijvoorbeeld aardappelland ruilen voor grasland, om zo extra fosfaatruimte te creëren.”

Tijd voor een nieuwe uitdaging!

Als 21-jarig meisje werd ik met het inkt nog vers op mijn communicatiediploma binnengeharkt als communicatiemedewerker bij NAJK. Naast het opzetten van social media-accounts (volg NAJK via www.facebook.com/dbnjk en www.twitter.com/najktweets), een vernieuwing van de website (www.najk.nl), het versturen van de digitale nieuwsbrief, het ontwikkelen van nieuwe communicatiemiddelen, de vormgeving van succesvolle projecten als Het Eetcafé, Eten bij de Boer en het symposium ‘van Traditie naar Ambitie’, maar ook de organisatie van NAJK op de Zwarte Cross en het begeleiden van stagiaires, was ik verantwoordelijk voor het uitbrengen van de BNDR. Maar liefst 21 BNDR's zijn uit mijn pen gekomen. Tijdens de vele interviews met bedrijfsopvolgers en brancheorganisaties kreeg ik standaard de vraag waar mijn roots lagen. Daarom heb ik voor mijn laatste BNDR mijn familie gevraagd om mee te werken aan een interview. Bij deze. Oud & Nieuw met de familie Van den Manacker. <

